Ἔτος Δ'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου Παρασκευῇ 1902 Ἀριθ. 193

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἀλλοδαπῇ . . . . . *Δρ. χρ* **10**

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 28 Νοεμβρίου 1902.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι νεαν κυβέρνησιν, τὴν τοῦ κ. Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη.

Τίνι τρόπῳ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸ νέον ὑπουργεῖον δὲν εἴμεθα σύμφωνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλ' ἐλαχίστην ἔχει τοῦτο σπουδαιότητα διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους τούτου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ πῶς θὰ σταθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τί δύναται νὰ πράξῃ δι' αὐτῆς τὸ νέον ὑπουργεῖον.

Ἀναμφήριστον εἶναι, ὅτι ἡ ταραχωδεστάτη ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ἐν ᾗ διακινδυνεύει αὐτὸ τὸ εἶναι ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ φυλή, ἀπαιτεῖ ἐν Ἑλλάδι κυβέρνησιν ἰσχυρὰν, εὐσταθῶς συνέχουσαν τὰ ἡνία καὶ ἀπροσκόπτως δυναμένην νὰ ἀτενίζῃ πρὸς τὰ φλέγοντα ἐκεῖνα πέραν τῶν ὁρίων τοῦ κράτους ζητήματα. Ἀλλ' ὁ τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας πολιτικὸς βίος τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου κατέδειξεν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ οὐδ' ἡ ἰσχυροτάτη τῶν κυβερνήσεων πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπρόσκοπτον θεραπείαν τῶν μεγάλων ἐκείνων προβλημάτων, ἐὰν μὴ θέλῃ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ αὐτὴ ἡ ἀσθενεστάτη. Ἀρά γε θὰ χρησιμοποιήσωσιν οἱ κ. Ζαΐμης καὶ Θεοτόκης τὰ δοθέντα διδάγματα τῶν κωλυσιεργιῶν, τῶν συσσώμων ἀποχωρήσεων, τῶν περὶ αὐτάρκους ἀπαρτίας θεωριῶν; Πολὺ θὰ ὠφεληθῶσιν αὐτοί, ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἔθνος, τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος τὴν τοιαύτην δύναμιν τῶν ἀντιπολιτεύσεων ἀναλογιζόμενον ἐν τῇ φοβερᾷ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ, ἐν τῇ ἀποφράδι στιγμῇ τοῦ ναυαγίου τῶν ἀπαραγράπτων ἐπὶ τῆς Μακεδονίας δικαίων του ἐν τῇ ἀμειλίκτῳ καταδίκῃ του ἀδιακρίτως θὰ περιλάβῃ τοὺς πάντας καὶ ἐκείνους, οἵτινες ἐκυβέρνων καὶ ἐκείνους, οἵτινες εὑρίσκοντο ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει.

Ἡ ἐγνωσμένη φιλοπατρία καὶ νομιμοφροσύνη τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες εὑρίσκονται σήμερον ἐκτὸς τῆς ἀρχῆς, ἐγγυῶνται, ὅτι, καὶ ἂν ἕνα καὶ μόνον βουλευτὴν ἀποδείξῃ ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις πλειότερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου, αὐτοὶ θὰ στηρίξωσι τὴν κυβέρνησιν, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θὰ ποδηγετήσωσιν αὐτὴν εἰς τὸ νὰ προτάξῃ εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἐκεῖνα τὰ μέτρα, ἅτινα ὑποδεικνύει ἡ ὁμόθυμος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ συνείδησις, τὰ μέτρα τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας. Τὸ εἶναι τὸν κ. Θανόπουλον ἢ τὸν κ. Μπούφην γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορον εἰς τὸ ἔθνος. Ἀλλὰ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συγκλονίζει ἡ ἀγωνία ἐπὶ τῷ ὅτι οἱ Βούλγαροι συγκυκῶσι σήμερον τὸ πᾶν, ὅπως ἐκβουλγαρίσωσι τὴν Μακεδονίαν, ὅτι πρὸς τοῦτο δὲν φείδονται οὔτε θεμιτῶν, οὔτε ἀθεμίτων μέσων, ὅτι καὶ τοιαῦτα πράττοντες τὸν ἑτοιμοπόλεμον αὐτῶν στρατὸν ὡς ἀπειλὴν κατὰ τῆς Εὐρώπης ἐπισείοντες κατορθοῦσιν ἤδη νὰ προκαλῶσι τὴν μέριμναν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἐπὶ τῆς χώρας, ἣν καθήμαξαν διὰ δολοφονιῶν καὶ ἠρήμωσαν δι' ἀνηκούστων δηώσεων, ὅτι σιγῶσα καὶ πτήσσουσα καὶ ἐλεεινὴ παρίσταται ὡς ἐν γωγίᾳ παρεριμμένη ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς, ταῦτα δὲ πάντα, διότι δὲν ἔχει στρατὸν, διότι στρατὸν δὲν θὰ ἀποκτήσῃ ποτὲ, ἂν ἀείποτε μία ἀπασχολῇ αὐτὴν μέριμνα, τίς θὰ εἶναι ὁ κυβερνήτης αὐτῆς;

Καὶ περὶ τῆς στάσεως μὲν ταύτης τῶν κ. Ζαΐμη καὶ Θεοτόκη οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀλλ' ἂν ἢ δὲν ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον ἢ δὲν κατορθώσει νὰ κατασκευάσῃ αὐτὴν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς, τί θὰ πράξωσιν οἱ πολιτικοὶ οὗτοι ἄνδρες;

Οὐδέτερος αὐτῶν ἔχει αὐτάρκη δύναμιν φίλων, ὅπως κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα. Κοινὴ εἶναι ἡ νομιμοφροσύνη αὐτῶν· κοινὴ ἡ ἀντίληψις, ὅτι διὰ σανίδων δὲν πρέπει νὰ οἰκοδομῶνται αἱ κυβερνήσεις τῆς χώρας· κοινὴ ἡ συνείδησις πρὸ πάντων, ὅτι ἀνάγκη στρατιωτικῆς παρασκευῆς ἐπείγουσα, ἀπαραίτητος, ὡς πρώτιστον πάντων τῶν ἄλλων μελημάτων πάσης κυβερνήσεως.

Τί τὸ ἐπιπροσθοῦν πρὸς πλήρη ἕνωσιν τῶν δύο τούτων μερίδων; Ἡμεῖς τοὐλάχιστον οὐδὲν βλέπομεν· τοὐναντίον μάλιστα βλέπομεν ἐνυπάρχοντα ὅλα τὰ στοιχεῖα, συντρέχουσι δ' αὐτοῖς ἥτε ὑγιὴς καὶ σώφρων συνείδησις τοῦ ἔθνους, τοῦ τε ἔσω καὶ τοῦ πέραν τῶν συνόρων, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ πολιτικὸν συμφέρον ἑκατέρου αὐτῶν, ὅπως ἀποτελέσωσι κοινὴν καὶ ἰσχυρὰν καὶ ἀνταξίαν πρὸς τὰς ἀναποφεύκτους μεγάλας καὶ κρισιμωτάτας τοῦ ἔθνους περιπετείας κυβέρνησιν.

Ἀδύνατον ἦτο νὰ μαντεύσωμεν τοσοῦτον ταχεῖαν τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων κύρωσιν τῆς ἡμετέρας γνώμης, ἣν ἐξεφράσαμεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰς τὸν ἐνεργὸν πολιτικὸν βίον εἰσόδου τοῦ κ. Ν. Μουροκορδάτου. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἐλέγομεν περίπου τότε, προώρισται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὡς πολυτιμοτάτη κλεὶς λύσεως τῶν ἐσωτερικῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος κρίσεων, ἐκ τῶν πραγμάτων δὲ νῦν ἀποδεικνύεται, ὅτι προώρισται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀληθὴς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς οὐ μόνον πρὸς τὴν ὁμαλότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν εὐπρόσωπον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παράστασιν αὐτῆς.

Οὔτε ὁ Ζαΐμης οὔτε ὁ Θεοτόκης θὰ ἀπολέσωσί τι τασσόμενοι κοινῇ ὑπὸ τὸν Μαυροκορδᾶτον. Ἀλλ' ἀνυπολόγιστα θὰ κερδήσῃ καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτῶν ὑπόληψις, διότι μόνον διὰ τῆς τοιαύτης λύσεως, προϋποτιθεμένου, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης περιέπεσεν εἰς λογιστικὰ λάθη ἀπαριθμῶν τοὺς φίλους του, ἀποφεύγει ἡ χώρα νέαν διάλυσιν τῆς βουλῆς, ἥτις θὰ εἶναι ἀληθὴς νεκροθάπτης τῶν ἀπειλουμένων ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἐθνικῶν συμφερόντων, καὶ ἀποκτᾷ κυβέρνησιν βιώσιμον, ἱκανὴν καὶ εἰς τὴν μικρόφρονα ἀντίδρασιν νὰ ἀντισταθῇ καὶ διὰ τῆς βουλῆς νὰ λάβῃ κεκυρωμένα τὰ μέτρα, ἅτινα φίλοι καὶ ἐχθροὶ παροτρύνουσι τὴν Ἑλλάδα νὰ λάβῃ ἀμελλητί, ἂν ἐνδιαφέρῃ αὐτὴν νὰ ζήσῃ, τοῦτ' ἔστι νὰ ἰσχύῃ καὶ νὰ τιμᾶται· διότι ζῆν διὰ τὰ ἔθνη εἶναι τὸ τιμᾶσθαι καὶ ἰσχύειν καὶ τὸ ἰσχύειν δὲν ἀποκτᾶται διὰ τῶν ἀτελευτήτων ἐρίδων καὶ τὸ τιμᾶσθαι δὲν κερδαίνουσι τὰ ἔθνη τὰ ἀναισθητοῦντα, ὅταν σχίζωνται αἱ σάρκες των καὶ θραύωνται τὰ ὀστᾶ των ὑπ' ἐχθρῶν ἀποινεῖ καὶ ἀνανταγωνίστως ὀργιαζόντων.

Ο "ΑΓΩΝ,, ΕΝ ΤΗ, ΑΛΥΤΡΩΤΩ,

Ἡ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις μεταρρυθμιστικῶν μέτρων διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν — Αἱ συνεδριάσεις τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων — Ἡ ἀναβλητικὴ ὑποχώρησις τῶν Τούρκων — Ἡ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Αὐστρίας συνεννόησις καὶ ἡ προσχώρησις τῆς Γερμανίας — Ἡ ἀνησυχία τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων διὰ τὴν Μακεδονίαν — Ἐπικείμενα γεγονότα.

Ἐν Κων)πόλει τῇ 23 Νοεμβρίου 1902.

Διὰ τοῦ συνήθους πομπώδους παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ὕφους ἀλλὰ καὶ πολὺ συγκεκαλυμμένως ἐδημοσιεύθησαν εἰς ὅλα τὰ ἐγχώρια φύλλα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος μεταρρυθμιστικὰ μέτρα προωρισμένα διὰ τοὺς νομοὺς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Τὶ οὐσιωδῶς διετυποῦτο εἰς τὰς ἐπισήμους ταύτας ἀνακοινώσεις οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τῶν μὴ μεμυημένων. Ἐλέγετο μόνον καὶ ἐπαναλαμβάνετο ἐν αὐταῖς ὅτι ἡ διάθεσις τοῦ ἀνάσσοντος ὅπως πλήρης τάξις καὶ εὐημερία ἐπικρατῇ κατὰ τὴν αὐτοκρατορίαν ὑπηγόρευσε καὶ τὰ ἐνεργητικὰ ταῦτα μέτρα. Δι' ὅσους ὅμως ἐγνώριζον τὰ διατρέχοντα ἀπὸ μηνὸς ἤδη μεταξὺ τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ πῶς συνήθως εἰς τὴν Ἀνατολὴν προάγονται καὶ μονιμοποιοῦνται τὰ πράγματα ἡ ἐν λόγῳ κοινοποίησις, χωρὶς νὰ παρέλθῃ μεγάλας τινὰς ἐλπίδας, μαρτυρεῖ οὐχ ἧττον κατάστασιν ἀρκετὰ τεταμένην ἐκ τῶν τελευταίων ἐν Μακεδονίᾳ γεγονότων.

Αἱ ἀπὸ ἱκανοῦ γινόμεναι ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βαρώνου Κάλιτσ ἐν τῇ αὐστριακῇ πρεσβείᾳ συνεδριάσεις τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἔλαβον ἰδιάζουσαν ὅλως ὄψιν συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ἐπαναστατικῶν κινημάτων. Τὰ πράγματα ἔσπευδον καὶ οἱ πρεσβευταί, ἐπιμένοντος καὶ εἰσηγουμένου τοῦ Ζηνοβιέφ, κατεῖδον ὅτι ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσι ἀπέναντι τοῦ Σουλτάνου βιαιότερα μέσα τῶν ἁπλῶν συστάσεων καὶ εἰσηγήσεων. Ὁ καθορισμὸς δὲ τοῦ ζητήματος ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτοῦ γραμμαῖς παρὰ τοῖς ἀνακτοβουλίοις τῆς Εὐρώπης ἐπέφερε καὶ τὴν πλήρη τῶν ἐνταῦθα πρεσβευτῶν συνενόησιν καὶ οὕτω προσχωρήσαντος καὶ τοῦ μόνου μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐναντίου πρὸς τὰς ἐπιβαλλομένας μεταλλαγὰς πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας Μαρσὰλ ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ τελειωτικὸν διάβημα παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Ὑπεδείχθη συνεπῶς εἰς αὐτὸν ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν μεγαλειτέρων περιπλοκῶν, δυναμένων ἀπαίσια νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ Κράτους ἀποτελέσματα, ὤφειλεν ἄνευ ὑπεκφυγῶν καὶ ἀναβολῶν κατὰ τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς, νὰ σπεύσῃ εἰς ἐφαρμογὴν πραγματικῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ Τοῦρκοι ἐκ τῶν ὁμοθύμων τούτων παραστάσεων κατεννόησαν ὅτι δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ ἀποφύγωσι τὸ μοιραῖον καὶ ἔσπευσαν βαρύθυμοι εἰς τὸ νὰ συμμορφωθῶσι. Δυστυχῶς ἡ πρόθυμος αὕτη κατ' ἀνάγκην ἀποδοχὴ δὲν ἦτο καὶ ἀνάλογος εἰς ἀποτελέσματα· ρίπτοντες χρυσῆν κόνιν εἰς τὰ ὄμματα τῶν Εὐρωπαίων ἐδημοσίευσαν μεταρρυθμιστικὰ τινὰ μέτρα, ἀλλ' ὁ γνωρίζων τόσον τοὺς Τούρκους ὅσον καὶ τὸ σύστημα καθ' ὃ διοικοῦνται καὶ ζῶσιν θὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως ὅτι διὰ τοιούτων τινων μέτρων οὔτε ἡ ἡσυχία ἀσφαλίζεται οὔτε ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις παγιοῦται. Τὰ ἡμίμετρα λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἀρκετὰ μόνον διὰ νὰ ἀναστείλωσι τό ἐπικείμενον κακὸν οὐχὶ δὲ καὶ νὰ προλάβωσιν αὐτό, τοῦτο δὲ ὅπως καὶ τὸ πνεῦμα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐφήρμοζον τὰς δῆθεν μεταρρυθμίσεις οἱ Τοῦρκοι γνωρίζουσι κάλλιστα οἱ Εὐρωπαῖοι, οἵτινες ἄλλως καὶ ἀπροκαλύπτως ὡμολόγησαν ὅτι ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις θα μετατραπῇ καθ' ὁλοκληρίαν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος· Ἡ συμφωνία μεταξύ των φαίνεται γεγονὸς πλέον, ἰδιαιτέρως δὲ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Αὐστρίας οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι καθωρίσθησαν ὅλα τὰ ἐξ ἐνδεχομένων μεταβολῶν ἀνταλλάγματα. Μόνη ἡ Ἀγγλία φαίνεται ἀδιάφορος πρὸς ὅλα ταῦτα καὶ ἡ ἀπαθειά της αὕτη προκαλεῖ ἐνταῦθα ποικίλα σχόλια· ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ὑπάρχωσιν οἱ φρονοῦντες ὅτι μετὰ τὸν θρίαμβον, ὃν κατήγαγεν ἐν τῇ ἄπω Ἀνατολῇ κατὰ τῆς Ρωσίας, δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀναμιχθῇ οὐσιωδῶς εἰς τὰ πράγματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, ἀναντίλεκτον εἶναι ὅτι ἡ Ἀγγλία ἥτις τόσον ἀπροόπτως κατέρριψε τὴν συνθήκην τοῦ ἁγίου Στεφάνου δὲν θὰ φανῇ ἀδιάφορος καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν· μετὰ τὸ ἠθικὸν δὲ γόητρον, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε συνεπείᾳ τῶν τελευταίων γεγονότων γνωρίζει κάλλιστα ἐκείνη διὰ μιᾶς καὶ μόνης στροφῆς νὰ μεταλλάξῃ ὅλους τοὺς πόθους καὶ ὅλας τας πολιτικὰς διαθήκας τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ. Τοιαύτη εἶναι ἡ κυριαρχοῦσα ἐνταῦθα γνώμη.

Ἐν τούτοις ἀνησυχία σοβαρὰ ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ μεταξὺ τῶν μᾶλλον ψυχραίμων ὁμογενῶν διὰ τὴν ἐπικειμένην ἐν Μακεδονίᾳ μεταβολήν. Τὸ ὅτι ἐκ τῶν βουλγαρικῶν πραξικοπημάτων καὶ ληστοπραξιῶν ἀνεκινήθη ἡ Εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ καὶ οὐσιωδῶς σκέπτεται νὰ μετατρέψῃ τὸ ὑφιστάμενον τῆς διοικήσεως σύστημα, εἶναι ἀρκετὴ ἀπόδειξις ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα καὶ διαδιδόμενα οὐδεμίαν ἔχουσι ἀξίαν οὐδὲ πρακτικόν τι ἀποτέλεσμα. Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὰ κατορθώματα τῶν βουλγάρων εἶναι ἥκιστα συστατικὰ δι' ἔθνος πεπολιτισμένον καὶ ὑπὸ εὐγενῶν ἀρχῶν ἐμπνεόμενον· ἀλλ' ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὅπου ὅλα τὰ πράγματα συγχέονται, ὅπου τίποτε δὲν εἶναι σαφῶς γνωστόν, αἱ τοιαῦται ληστοπραξίαι παρίστανται συνεχῶς ὡς ἀγῶνες καὶ ἄθλοι δικαιούμενοι νὰ ἔχωσιν ἀνταλλάγματα. Ἡ ἐν Μακεδονία κατάστασις ἐχειροτέρευσε πολὺ μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα, ἐλέγχονται δ' ὡς ψευδῆ ὅσα ἀναγράφονται περὶ καταπνίξεως τοῦ κινήματος δῆθεν. Τὸ κίνημα κατ' ἐπιφάνειαν κατεστάλη, ἀλλ' ἐγκυμονεῖ κατάστασιν ἥτις προσεχῶς ἀναφαινομένη θὰ ἀποκαλύψῃ ἀπίστευτα δι' ἡμᾶς πράγματα. Ἡ συμφωνία τῶν Μ. Δυνάμεων δὲν ἐτελέσθη ἄνευ ἀνταλλαγμάτων, τὰ δὲ ἀνταλλάγματα ταῦτα εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι πλεῖον παντὸς ἄλλου καταβάλλει τὸ ἄμοιρον Ἑλληνικόν. Ἀς κολακευώνται οἱ ἐν Ἑλλάδι ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ σχηματίσῃ καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἀνεχθῇ δευτέραν ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ πράγματα προάγονται καὶ ὅταν αὔριον εὑρεθῶμεν ἐνώπιον τετελεσμένων γεγονότων τότε ἂς ἐκχυθῇ ὅλος ὁ χείμαρρος τῶν ἀπογοητεύσεων εἰς λέξεις ἐπὶ τοῦ χάρτου. Εἶναι δὲ τόσον μεγαλειτέρα ἡ πικρία καὶ ἡ ὀδύνη τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν, ὅσον ἀπέναντι τῶν καθ' ἑκάστην ἐκ Μακεδονίας ἀφικνουμένων περὶ τῆς αὐτόθι καταστάσεως ἀπελπιστικῶν εἰδήσεων ἡ μεγαλειτέρα ἀναλγησία καὶ ἀδιαφορία ἐπιδεικνύεται ἐκ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς ἐνταῦθα πληθυσμὸς μετ' ἀγωνίας ἀναμένει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν καὶ ταχέως ἐξ αὐτῶν ἀναδεικνυομένην κυβέρνησιν ἰσχυρὰν καὶ μόνιμον πρὸς ἀνασύνταξιν καὶ ἀνοργάνωσιν τῶν πρώτης ἀνάγκης στοιχείων τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Καὶ ὅμως ἀπέναντι τούτων ἀγγέλλονται διαμάχαι, ἀντεγκλήσεις, σπαραγμοὶ διὰ νὰ χάνωμεν διηνεκῶς πρὸ τῶν ξένων καὶ διὰ νὰ ἀποδεικνύωμεν κατηγορηματικῶς εἰς αὐτοὺς ὅτι μὴ δυνάμενοι νὰ κυβερνήσωμεν τὸ μικροσκοπικὸν ἡμῶν κρατίδιον οὐδόλως εἴμεθα ἁρμόδιοι εἰς τὸ ν' ἀναδεχθῶμεν μεγαλειτέρας φροντίδας καὶ περισσοτέρας ὑποχρεώσεις.

Αἱ μυστικαὶ συνεδρίαι τῶν πρεσβευτῶν ἐξακολουθοῦσιν ἐνταῦθα· ὁ καθορισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ζητήματος ἀπασχολεῖ αὐτοὺς συντόνως. Ἀλλὰ πρὸς τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι σκέψις γίνεται καὶ περὶ εὐθετωτέρας διαθέσεως τῶν ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ καὶ τῇ Ἠπείρῳ πραγμάτων, ἅτινα δὲν εἶναι μᾶλλον ρόδινα. Εὑρισκόμεθα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὰς παραμονὰς γεγονότων σπουδαιοτάτων διὰ τὴν τύχην τῆς Ἀνατολῆς καὶ πολὺ περισσότερον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Τί φρονοῦσιν οἱ ἐν Ἠπείρῳ περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων. — Κακοδαιμονία τῆς Ἠπείρου. — Διοικητικὴ ἀθλιότης.

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐξ Ἄρτης ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1902 ὁ τακτικὸς τοῦ «Ἀγῶνος» ἀνταποκριτὴς τὰ ἑπόμενα:

Μετὰ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ λύσιν τοῦ πολυκρότου ζητήματος καὶ τὴν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ἐσσὰτ πασᾶ, ὁ Βαλῆς Ὀσμὰν πασᾶς κατιδὼν φρονίμως, ὅτι μία τῶν κυριωτέρων κατὰ τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῆς πειθαρχίας αἰτιῶν, πλὴν τῶν ἄλλων ἦσαν καὶ οἱ τέως μεγάλοι καὶ ἰσόβαθμοι αὐτῷ στρατιωτικοὶ βαθμοφόροι ἐνήργησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐπέτυχε νὰ τῷ σταλῶσι ὡς στρατιωτικὸς μὲν διοικητὴς δηλ. φρούραρχος, εἰς συνταγματάρχης Ἀβδοὺλᾶ μπέης γέρων καὶ μὴ φιλοδοξῶν, ὡς Ἀλάϊ βέης δὲ δηλ. ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς εἰς ταγματάρχης μετατεθεὶς ἐκ Βερατίου. Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τῆς διοικήσεως ἐπελθούσας προσφάτως προσωπικὰς μεταβολὰς, εἰς ἃς προσθετέα καὶ ἡ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Τουρκοκρητὸς Βαχὴπ, ἀπολυθέντος ὃν ἀντικατέστησεν ὁ τέως Βιτωλίων τοιοῦτος. Καὶ ἐὰν μὲν δύνανται αἱ μεταβολαὶ αὗται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνώδυνα καὶ ἀδάπανα προοίμια μειζόνων καὶ πραγματικῆς καλοδιοικήσεως τοῦ ῥαγιᾶ μεταρρυθμίσεων, περὶ ὧν ὡς ἐπικειμένων ἤδη ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς, ὅτι ἐκ Κων)πόλεως, δύο ἀντιστράτηγοι Τοῦρκοι πασάδες ἀνεχώρησαν ἐπίτηδες, ἵνα ἐφαρμόσωσιν αὐτὰς ἐπὶ τόπου, μένει νὰ ἴδωμεν.

Ἀλλὰ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔχομεν δυστυχῶς τὴν ἀπαισιοδοξίαν νὰ μὴ πιστεύωμεν. Ἐφ' ὅσον ὁ Τοῦρκος εἶναι Τοῦρκος, ἐννοῶν νὰ εἶναι μπέης καὶ ἀγᾶς μετὰ ῥαγιάδων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἐφ' ὅσον ὁ ἔσχατος Ζαπτιὲς θεωρεῖ ἑαυτὸν κύριον καὶ δεσπότην τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τοῦ δυστυχοῦς εἴλωτος, ὅστις τὸν δέχεται ὡς ἀντιπρόσωπον καὶ ἐκτελεστὴν τοῦ νόμου ἢ ὡς εἰσπράκτορα, ἐφ' ὅσον ἐν ἑκάστῃ ὑπαδιοικήσει ἕκαστος Μουλιαζίμης τῆς χωροφυλακῆς ἐξασκεῖ ἀπόλυτον καὶ ἀπεριόριστον ἐξουσίαν ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος, ἄνευ οὐδενὸς χαλινοῦ πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ θυλακίου του καὶ κορεσμὸν τῶν ποταπωτέρων αὐτοῦ παθῶν καὶ ἐνστίκτων, ἐφ' ὅσον ὁ τυχὼν Καϊμακάμης οὐδένα ἄλλον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του διαβλέπει εἰμὴ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ γυμνώσῃ τοὺς οὓς κακὴ μοῖρα ἐπεφορτίσαν νὰ διοικήσῃ, ἐφ' ὅσον οἱ Τοῦρκοι δικασταὶ οὐδένα ἕτερον προορισμὸν καὶ καθῆκον τῶν ἀναγνωρίζουσιν, εἰμὴ τὸν τοῦ ἀσμικοῦ πλουτισμοῦ διὰ δωροδοκιῶν κατὰ πλειοδοσίαν, ἐφ' ὅσον οἱ διοικοῦντες ἀπὸ τῆς ἐσχάτης μέχρι τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος τῆς κυβερνητικῆς κλίμακος οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀρχῆς ἐμφροροῦνται πλὴν τῆς πολυειδοῦς καὶ ποικιλοτρόπου λεηλασίας καὶ ἁρπαγῆς τῶν ἀρχομένων ὡς ἐν ἐχθρικῇ γῇ, — οὐδὲν ἀπολύτως οὐδὲν δέον νὰ ἀναμένωμεν καὶ δὲν ἀναμένομεν.

Καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι ἀκούοντες νὰ γίνηται λόγος περὶ ἐφαρμογῆς τῶν περιλαλήτων αὐτῶν μεταρρυθμίσεων μειδιῶσι σαρκαστικῶς. Ἀς περιορισθῶσι λοιπὸν οἱ ἐρχόμενοι Πασάδες εἰς τὴν δημιούργησιν ἢ κατάργησιν ὀλίγων θέσεων κωτίπηδων ἢ τὴν ἀλλαγὴν τῶν κομβίων καὶ σειρητῶν τῆς στολῆς τῶν εἰσπρακτόρων τῶν κυβερνητικῶν φόρων καὶ ἂς βεβαιωθῇ ὁ κόσμος ὅλος τόσον ἐν Τουρκίᾳ ὅσον καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὅτι ἔλαβον ἅπαξ ἔτι χώραν, ὅπως τοσάκις μέχρι τοῦδε αἱ πάντοτε μὲν μελετώμεναι, οὐδέποτε δὲ πραγματοποιούμεναι ἢ πραγματοποιηθησόμεναι ὑπὸ τὸ κρατοῦν σύστημα μεταρρυθμίσεις. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ ἐλεύθερος Ἕλλην τὴν ἐπαύριον τῆς ἐξασκήσεως τῶν κυριαρχικῶν αὐτοῦ δικαίων πρὸς ἐκλογὴν τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχόντων, μεθύει καὶ μαίνεται ἐπὶ τῇ χαρᾷ τῆς νίκης του, ἂς ἐνθυμηθῇ ὅτι οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀδελφοὶ Ἠπειρῶται

καὶ Μακεδόνες κύπτουσιν ὑπὸ τὴν ἀπαισίαν μάστιγα τῆς εἰδεχθεστέρας τυραννίας παρισταμένης ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑνὸς Περτὰφ ἢ Ἔσσατ ἢ Βαχῆπ κτλ., πίπτουσι ἀλλοφρόνησα καὶ ἄμαχα ἄλλα καρτερικὰ θύματα τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ὑπὸ τὰ πλήγματα Βουλγάρου δολοφόνου ἢ ἀμφιδοξεύεται αὐτοὺς σκοπίμως ὑπὸ πλεονεκτιῶν ἀρπιῶν πολιτισμένων καὶ αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ των ταυτότης!

Ἄραχθος

ΟΙ ΝΕΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Νῦν, ὅτε συνεκεντρώθηταν ἅπαντα τὰ ἀποτελίσματα τῶν προσφάτων ἐκλογῶν, δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν πλήρη καὶ αὐθεντικὴν συνοπτικὴν εἰκόνα τῆς βάσει τῶν ἐπισήμων πληροφοριῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν πίνακα τῶν νέων πατέρων τοῦ ἔθνους.

Κατὰ τοῦτον λοιπὸν ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ οἱ ἑπόμενοι:

ΑΤΤΙΚΗΣ. Ἀλ. Σκουζὲς, Ν. Λεβίδης, Δ. Ρέλλης, Α. Μουτσόπουλος, Κ. Σμολένακης, Α. Ζυγομαλᾶς, Ν. Γουβράκης, Κ. Ἀγγελόπουλος, Α. Ψωλλᾶς, Θ. Λέκας, Κ. Λυγινός, Ἰ. Κολιάτσος, Δ. Καλλιρροΐδ.

ΑΙΤΩΝΗΣ Βοιζέλος.

ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ Γ. Ἀνασταστόπουλος, Νικολαΐδης

ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ Ἰ. Λάππας, Ν. Μπουφίδης.

ΘΗΒΩΝ Νικόλαος Δεύτης, Λουκᾶς Μπέλλος Ἰ. Κόλιας.

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ Ν. Χατζῆσκος, Χ. Εὐταξίας, Διδούσης, Κ. Τράκας, Α. Πλατής.

ΛΟΚΡΙΔΟΣ Κ. Κλεάνθοπουλος, Παπαλουκᾶς, Γκίκας Μάστορας.

ΔΟΜΟΚΟΥ Μ. Φωτιάδης.

ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ Ἀν. Σιμόπουλος, Ἰ. Δελμουζὸς, Ν. Νίκας.

ΔΩΡΙΔΟΣ Β. Μαστροπᾶς, Κ. Λιδωρίκης, Α. Ἀνεγνωστόπουλος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ Κωνστ. Τρικούπης, Λεων Δελιγιώργης.

ΤΡΙΚΩΝΙΑΣ Ἀνδ. Σκαλτσοδήμος Δ. Κατσάνος

ΒΛΑΤΟΥ Ἰ. Στάϊκος, Ν. Στράτος.

ΒΟΝΙΤΣΗΣ Ν. Γουλιμᾶς, Κ. Γρίβας, Κ. Παπανικολῆς.

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ Ἰω. Καλαντζόπουλος, Δημ. Φαρμάκης, Καναβός.

ΕΓΡΙΤΑΝΙΑΣ Δ. Τσιτσάρας, Δ. Χατζόπουλος, Ἀλεξανδρόπουλος, Ἰ. Σερμπάνος

ΑΡΤΗΣ Κωνστ. Καραπάνος, Ἰω. Καραπάνος, Βαρζέλης, Κωτίκας.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ Κ. Χατζηπέτρος, Ζάππας, Α. Ραδινός, Γ. Χατζηγάκης, Σ. Γεωργόπουλος, Ἰ. Μπαδδίκης.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ Β. Γιαννουσίου, Α. Ἀβέρωφ Κ. Κρίτσας.

ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ Α. Καυτανζόγλου, Ἰ. Βελλίνης, Κ. Βασαβάνης, Ἰ. Καζαμπάκας, Α. Παλλάσκας, Δ. Τερτίπης, Σ. Παπαποστόλου.

ΛΑΡΙΣΗΣ Φίλιος, Γιαννακίτσας, Κερακίτης.

ΤΡΝΑΒΟΥ Γ. Ρόδοπουλος, Θ. Λυμπρίτης.

ΑΓΥΙΑΣ Α. Μελᾶς, Κερανίκας.

ΦΑΡΣΑΛΩΝ Ν. Πλατσᾶς.

ΒΟΛΟΥ Κ. Τσπλᾶς, Γ. Γιαννακόπουλος, Δ. Καρακίτης, Ν. Σταματιάδης, Κ. Φιλιππίδης, Α. Καρτάλης.

ΑΛΜΥΡΟΥ Γ. Μπαλτατζῆς.

ΣΚΟΠΕΛΟΥ Ἰ. Γεωργιάδης, Λοχαγός.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ Θεοδ. Φαρμακόπουλος, Νικολ. Φαρμακόπουλος.

ΑΡΓΟΥΣ Γ. Πολυγένης, Καρπετόπουλος, Ἰ. Ζωγράφος.

ΥΔΡΑΣ Παντελῆς Γκίκας, Ἰωάννης Κουντουριώτης, Νικόλαος Τσαμαδές.

ΣΠΕΤΣΩΝ Διομήδους Κυριακής, Νικόλαος Λεωνίδας.

ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ Σ. Μήτσας.

ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ Γ. Κορίζης.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ Σ. Δηλιγιάννης, Ἰ. Πετρίδης, Γρεβένας, Ζούζουλας, Κ. Χριστόπουλος, Α. Στεμφελιάδης.

ΠΑΤΡΩΝ Ἀγ. Χοιδᾶς, Κ. Γερακωστόπουλος, Γούναρης, Ἰ. Ρούφος, Δ. Μπουκούρης, Ἰ. Τσιρτσίδης, Γκότσης.

ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ Π. Πελογρονιάδης, Α. Παναγιωτόπουλος.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ Ἀλ. Ζούμπς, Α. Πετιμεζᾶς, Ἀλ. Φωτήλας, Παπαδημητρίου.

ΠΥΡΓΟΥ Χ. Στεφανόπουλος, Α. Στεφανόπουλος, Ἰ. Σισίνης, Α. Σπηλιόπουλος, Δ. Παυλόπουλος Σ. Βωβός, Δ. Δόγκας, Γ. Κρεστενίτης.

ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ Α. Κεφαλᾶς, Ε. Κοκίδης, Α. Πονηρόπουλος, Δ. Ἀναστασόπουλος.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ Φ. Μοσχούλας, Δ. Πελογρονόπουλος, Ν. Παπαλέξης.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ Ἰ. Μελετόπουλος, Π. Βαρδιτσιώτης, Σ. Κοπανίτσας, Γ. Μαυρομιχάλης, Γ. Φτελιόπης.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΛΙΜΗΡΑΣ Μιχ. Στελλάκης, Γεώργ. Καπιτσίνης, Πάϊκος Ρίτσος.

ΓΥΘΕΙΟΥ Γ. Πετρουπουλάκης, Χ. Τζανιτάκης

ΟΙΤΥΛΟΥ Κ. Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Λ. Μαυρομιχάλης. Κ. Κουμουνδούρος.

ΚΥΘΗΡΩΝ Σ. Στάης, Δ. Καλούτσης.

ΚΑΛΑΜΩΝ Φλέσσας, Δημηλάτης, Η. Μαυρομιχάλης.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ Π. Μπούτσι, Π. Μερλόπουλος, Σ. Κουμουνδούρος, Νικολαΐδης.

ΠΥΛΙΑΣ Γ. Ράλλης, Π. Σάκκης, Ν. Μισυρλῆς

ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ Ἰ. Μπακόπουλος, Ν. Τριανταφυλλόκος, Κ. Κωνσταντόπουλος, Δ. Παπανασταϊου, Π. Μανέτσας.

ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ Θ. Π. Δηλιγιάννης, Ἐπ. Ν. Δηλιγιάννης, Π. Ἀλεξάκης, Ἰ. Ἀντωνόπουλος, Π. Ταμπακόπουλος.

ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ Χ. Βοζίκης, Σπυράκης, Τσούχλος Ἰ. Καλλούτσης.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ Ἀθ. Ἀέρδκης, Πετρόπουλος

ΚΕΡΚΥΡΑΣ Γ. Θεοτόκης, Μ. Θεοτόκης, Ν. Μαρκάτης, Α. Ζερβός, Γ. Σκέρκας, Σ. Ἀγάθος, Π. Ἀλαμάνος, Η. Πολίτης.

ΠΑΞΩΝ Θ. Βελλανίτης.

ΛΕΥΚΑΔΟΣ Π. Βελκωφίτης, Γ. Σκληρός, Ε. Τσαρλαμπᾶς.

ΙΘΑΚΗΣ Τ. Δενδινός, Καλλίνικος.

ΚΡΑΝΑΙΑΣ Α. Ρομάνος, Τραυλός, Δ. Βενιέρατος, Γιόκκος.

ΠΑΛΛΗΣ Μονοκρούσος, Μαντζαβίνος.

ΣΑΜΗΣ Ἰ. Βρυώνης, Ραυτόπουλος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ Κ. Ἀργ. Λομβάρδος, Ἀλ. Μελισσινός, Διον. Ρώμας, Στεφάνου.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ Μ. Κακαβᾶς, Β. Βουδούρης, Γ. Ἀβέρωφ, Ν. Καλογερόπουλος.

ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ Ν. Μπάλφας, Μ. Σταματιάδης, Σπιρονίδης, Μ. Νικολαΐδης, Ν. Κόλιας.

ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΥ Ἀθ. Πετσάλης, Θ. Χρεστοδούλου.

Ν. ΨΑΡΡΩΝ Κ. Μαμούνης, Ν. Βρεττάνος.

ΣΤΡΟΥ Καλαμάρης, Σ. Βαφειαδάκης, Κ. Τσιρόπινάς, Ε. Λαδδόπουλος, Α. Βιτάλης.

ΚΕΑΣ Ἱερομνήμων, Ῥώτας.

ΘΗΡΑΣ Ἀπιμῆς, Α. Βλάτας, Δελένδας.

ΝΑΞΟΥ Π. Πρωτοπαπαδάκης, Ε. Μυκώνιος, Κρίσπης.

ΤΗΝΟΥ Σιγάλας, Κ. Βιτάλης.

ΜΗΛΟΥ Ἰ. Ἀπέργης Α. Προβιλέγγιος

ΑΝΔΡΟΥ Ν. Μαυροκορδάτος, Κ. Ἀργυρόπουλος, Ε. Ἐμπειρίκος.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἐξ ἀνταποκρίσεως πρὸς τὴν ἐγκριτον συνάδελφον «Πατρίδα» τοῦ Βουκουρεστίου ἐξ Ὀδησσοῦ μανθάνομεν, ὅτι τῇ 14 τοῦ λήξαντος ἰουλέου ἐπραγματοποιήθη ἐν μεγάλῃ ἐπισημότητι τὰ ἐγκαίνια τῆς σχολικῆς ἑλληνικῆς Ἀδοχῆς «Ὁμονοία». Κατ' αὐτὰ παρέστησαν οἱ ἐκκριτότατοι τῶν αὐτόθι Ἑλλήνων ἡγουμένου τοῦ πατρὸς καὶ προέδρου τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος μεγάλου τοῦ ἔθνους εὐεργέτου κ. Γρ. Μαραλῆ, ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως κόμης Σουβάλωφ καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς τῶν ἐν τέλει. Πολὺς κοινοτικὸς ζῆμα καὶ ἐθνικὰς ἀνάγκας μέλλει νὰ πληρώσῃ ἡ ἱδρυθεῖσα Ἀδοχὴ καὶ εἰς τίνας δρείλεται ἡ ἴδρυσις αὐτῆς εὐγλώττως ἐξέθηκεν ἐν τῷ προοιμίῳ λαμπροῦ λόγου, ὃν ἐξεφώνησεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τυγχάνων κ. Λύσανδρος Χατζηκωνόπας, διευθυντὴς τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Ὀδησσοῦ καὶ ἐπιμελητὴς τῆς μαραλείου βιβλιοθήκης εἰπών:

Τύχῃ ἀγαθῇ, ὅτι χθιζὲ τὰ καὶ πρώτζα ὡς γίμαιρα ἐθεωρεῖτο καὶ οὐτοπία θρυμουργῶν καὶ φαντασιοπλήκτων κεφαλῶν, ὅτι τὸ μεθδαμα προβκάλει τὰν νομιζομένων ἐγεφρόνων συνετέλεσθη ἐν βραχυτέρῳ, ἢ ὅσον ἠλπίζετο χρόνῳ· Ἑλληνικὴ λέσχη ἐν Ὀδησσῷ τόπος ὅβλα δή, ἐς ὃν νὰ συνέρχωνται οἱ ἀνταῦθα παροικοῦντες Ἕλληνες, οὐ μόνον ἵνα ἀνέτως διέρχονται τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν συνδιασκεδάζοντες καὶ συνδιασκόμενοι καὶ φαιτιζόμενοι περὶ πάντων, ἀλλ' ἵνα γινορζίζουσιν ἀλλήλους, ἵνα συνκοπίνται περὶ τῶν κοινοτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, περὶ τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν συμφερόντων, ἵνα βοηθῶσιν ἀλλήλους, ἵνα ἐπικουρῆσωσιν γραμμάτων, τόπον, ἐν ᾧ νὰ συσφίγγωνται οἱ δεομοὶ οἱ συνάπτοντες τὰ τέκνα μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος καὶ νὰ συνδέωσιν αὐτὰ εἰς ἐν συμπαγὲς ὅλον, ὅπερ εὐκοσμον καὶ εὐπρόσωπον πανταχοῦ παριστάμενον νὰ δύνηται εὐχερέστερον νὰ ἐπιληρῶῃ ἐν οἰᾳδήποτε περιστάσει καὶ τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα καθήκοντα καὶ τὰ πρὸς τὴν φιλοστόργως ἐκτρέφουσαν ἡμᾶς φιλόξενον ταύτην χώραν, εἰς ἣν ἄπειρον δρείλομεν εὐγνωμοσύνην καὶ πρὸς ἣν πολλαχῶς συνδεόμεθα, τοιοῦτο ἦτο τὸ ὄνειρον πολλῶν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, οἵτινες ἐπιφόβως μὲν ἀπέβλεπον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παροίκους, οὓς συνεσπαρμένους ἔβλεπον περὶ κοινὴν τινα ἑστίαν, ἄρατον δὲ λύπην ᾐσθάνοντο ἐπὶ τῇ διασπορᾷ ἡμῶν τῶν ἑλληνικὴν ἀποτελούντων παροικίαν τὴν πολυπληθεστάην ἁπασῶν. Ἡ λύπη δὲ αὕτη ἐπηυξήθη κατὰ τὰ πρόσφατα ἔτι ἐν τῇ μνήμῃ ἀπάντων ἀτυχῆ γεγονότα, ὅτε κατεδείχθη, τί θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ συνηγωμένη ἡ ἐνταῦθα παροικία, ἤτις, καίτοι διεσκορπισμένη, ὅμως ὑπερέβη ἁπάσας τὰς ἄλλας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παροικίας ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πάσχουσαν πατρίδα καθήκοντος. Καὶ τότε ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον ὑπὸ τῶν τολμηροτέρων ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως λέσχης καὶ συνεζητήθη καὶ ἐξετάσθη τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιτυχίας καὶ ὑπελογίσθησαν αἱ δαπάναι καὶ ὑπῆρχαν ἐκ βίπης τῆς πραγματώσεως, ἀλλά... ἔλειπεν ὁ μοχλός, ἡ συνεκτικὴ δύναμις. ἤτις θὰ ἠδύνατο συνενοῦσα τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα ν' ἀγάγῃ εἰς αἴσιον πέρας τὴν εὐγενῆ ἐπιδολήν· Καὶ ἐρώτη μὲν ταφεῖσα τότε, ἀλλ' αἱ ἰδέαι καὶ δὴ αἱ ὑγρὴν ἴσως τινα σκοτὸν διώκουσαι συλληφθεῖσαι ἅπαξ καὶ γεννηθεῖσαι δὲν ἀποθνήσκουσιν. Λὴν παρῆλθε δὲ χρόνος πολὺς καὶ ἐπεφάνη ὁ ἀνήρ, ὃς ἅμα ἐλθὼν ἐνταῦθα κατέδειν ἀπόσον ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος ἦτο ἡ σύνδεσις τῶν διεσπαρμένων μελῶν τῆς παροικίας καὶ κύριον αὐτοῦ μέλημα ἔθετο τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἰδέας τῆς λέσχης. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀνομάσω τὸν ἄνδρα καὶ νὰ προσκυνήσω πρὸς τὴν μεριμνοφοσύνην αὐτοῦ; Καὶ ἐδίστασε μὲν τὸ κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅτε κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ὀγδοηκοταετηρίδος τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, ἤν αὐτὸς ὠργάνωσε, παρίστη τὸ πρῶτον ἐν σώματι ἡ παροικία, ἐνεπλήσθη τότε ἐλπίδων καὶ μετὸ θάρρους ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τὴν τραπέζης πρὸ τῶν συνευθυμούντων συνδαιτυμόνων οἰχνὶ τὸ μέλλον, περὶ οὗ ἤρισαν αἱ θεαί ἀλλὰ κλάδον ἐλαίας, τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης καὶ φιλίας Καὶ συνεκίνησὲν εὐθὺς καὶ συνήρπασε τὸ θαλερὸν σύμβολον σύμπαντας τοὺς συνδαιτυμόνας καὶ ἐκυκλοφορεῖτο καὶ ἐπεκροτεῖτο ὑπὸ πάντων ἢ ἰδέα καὶ ὑπεφωσκεν ἤδη ἡ μειλίχιος μορφὴ τῆς φερούσης τὸ σύμβολον τῆς θεᾶς, ἧς τὸ ὄνομα ἔμελλε νὰ λάδῃ ἡ λέσχη. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἰδέας καὶ τῆς πραγματώσεως αὐτῆς ἀνωρθοῦτο σινικὸν τεῖχος, ὅπερ μόνον μάγος χεὶρ ἠδύνατο νὰ καταρρίψῃ. Καὶ ἡ χεὶρ αὕτη ἀνετάθη καὶ τὸ τεῖχος κατέπεσε καὶ ἡ ἰδέα σάρκα καὶ δστὰ ἐνέλαβεν, εὐθὺς ὡς ἐνεστερνίσθη ἐκ αὐτῆν τὸ σήμερον τῆς ἡμετέρας παροικίας ὁ γεραρὸς τῆς Κοινότητος πατήρ, ἐπεκρότησε δὲ τὰς χεῖρας ὁ περὶ πᾶν εὐγενὲς καὶ ὑψηλὸν ἐνθουσιᾶν, ὁ πανοῦα ἡμῖν ἐπιδαψιλεύων δείγματα εὐνοίας ὁ ρήκτης τῆς πόλεως ἄρχων, ἐκλαμπρύνατος κόμης Σουβάλωφ, ὃς καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἄδειαν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ διέπραξε.» Ποῦ τάχα ἀναζητητέον τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου τούτου, καθ' ὃ ἀπαναχῷ μὲν τοῦ κόσμου εὐρισκόμενοι οἱ "Ἕλληνες ἡμεῖς κινούμεν τὸν θαυμασμὸν ἁπάντων, τῆς οἰκουμένης δὲ τὸν οἶκτον διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου ἡμῶν;

* * *

— Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ἐπέδαξεν ἐπὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων μέριμναν ἀνταξίαν τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς πρωτοθρόνου τῶν Ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ ἀπέκτησεν ἀριδοενικήτους τίτλους εὐγνωμοσύνης τοῦ σύμπαντος ἑλληνικοῦ Γένους. Ἡ οἰκονομικὴ θέσις τοῦ ταμείου τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου περιῆλθεν ἔνεκα καὶ πολλῶν ἄλλων γνωσιῶν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις λόγων καὶ ἐκ τῆς ἐνσκηνάσης ἐπ' ἰσχάτων χολέρας εἰς δεινὸν σημεῖον στενοχωρίας, ἐξ οὗ μέγιστον διέτρεχον κίνδυνον καὶ τὰς ὁμογενοῦς σχέδιαν τῆς φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα καὶ τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητος ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπαρξις. Ἀπὸ τοῦ μεγάλου τούτου κινδύνου ἀπήλλαξε τὴν ἀκρόπολιν ἐκείνην τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους ὁ μεγαλοπράγμων Ἰωακεὶμ κατορθώσας ἀθρόβδως νὰ προσορισθῇ εἰς οἶδε ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος τίνος μεγαλωνόμου τῆς πατρίδος τέκνον τρεῖς χιλιάδας τουρκικὰν ἴμβρον καὶ νὰ ἀποστείλῃ αὐτὰς εἰς Ἱεροσόλυμα. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' εἶναι διδακτικώτατον τοῦ δὶς ὅταν θέλωσιν οἱ ἐγγόνεροι τοῦ Γένους, δύνανται νὰ εὕρωσι τοὺς ἀναγκαίους πόρους πρὸς παρασκευὴν τῶν μέσων, δι' ὧν καὶ μόνων εἶναι κατορθωτὴ ἡ ὑπαρξις τοῦ ἔθνους.

— Συζητουμένου ἐν τῇ βουλγαρικῇ βουλῇ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν ἡγεμονικὸν λόγον ὁ Βούλγαρος προϋθυπουργός, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἔλαβε τὸν ἀναφαβῆ κόπον νὰ καταδείξῃ τὰ κομπᾶτα ὡς ἀποτελοῦντα διὰ τὰν συμμοριῶν τὰν ἔγκλημα κατὰ τὸν διεθνῶν σχέσεων τῶν λαῶν κατέλῃξε ζητῶν ὅτι καὶ τὰ κομπάτα, μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ εἶπε μετ' ἐκφρασιακῆς κουπονοφυΐας: «Ὅπως ζήσωσι καὶ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Μακεδόνες ἥσυχοι.» ἡ κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ ἄπαξ, θὰ ζητήσῃ δὶς μεταρρυθμίσεις καὶ τὴν τρίτην ὅτι δώσῃ ὁ Θεός! Τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες ἐπευφημίζουσι τοὺς κήρυκας τῶν δημοσίων πλειστηριασμῶν, ἐχειροκρότησεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐνθουσιωδῶς ἡ βουλὴ τῶν Βουλγάρων.

* * *

— Κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐν Σοφίᾳ διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐντόνους προδάντος πιεστάσεις διὰ τὰς κατὰ τοῦ γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Φιλιππουπόλει προξενείου ἀοχημίας τοῦ ὑποδεχθέντος τὸν Τατόρσιεφ ὄχλου, ὅτε ἐκ τοῦ κατεστάματος ἐκείνου ὑψώχτο, ὁ Βούλγαρος Νομάρχης Φιλιππουπόλεως ἐπεκκίθρη τὸν "Ἕλληνα Πρόξενον κ. Φωτινὸν καὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῖς γενομένοις.

* * *

— Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης προέδη εἰς διαφόρους πρὸς ξένους ἀνταποκριτὰς δηλώσεις, αἵτινες καὶ ἐτηλεγραφήθησαν εἰς Εὐρώπην. Κατὰ τὰς δηλώσεις ταύτας ἐπεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐνοεῖ νὰ τηρήσῃ εἰρηνικὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν στάσιν καὶ νὰ καλλιεργήσῃ φιλικοτάτας σχέσεις, ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντισταθῇ εἰς πᾶσαν ἐν Ἀνατολῇ ἐνέργειαν τείνουσαν εἰς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

* * *

— Τὸ ζήτημα τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ προείλαβεν ὀξύτατον χαρακτῆρα. Μετὰ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ῥωσίας καὶ τὸν τῆς Αὐστρίας εἰς ὁμοίας πρὸς τὸν Σουλτάνον παραστάσεις λέγεται, ὅτι προεδήσαν καὶ οἱ πρέσβεις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ὑποδείξαντες τὴν ἀνάγκην τῆς εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων οὐσιωδῶν ἐν Μακεδονίᾳ δυναμένων νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων. Κὰ ὁ ἡμέτερος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνπαοκριτὴς παριστὰ τὴν κατάστασιν πλήρη κινδύνων καὶ ἀπορρόπων. Ἐπέρασθεν τὸ ὕψος τῶν ἐφοδίων ἐφημερίδων κατέστη αἰφνιδίως δρμὴ καὶ ἀπειλητικὸν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐπισήμως δὲ ἀηγνωρισμένα σωματεῖα ἠρχισαν συνεισφέροντα μηγάλα ποσὰ ὑπὲρ τῶν ταλαιπωρουμένων Σλάβων τῆς Μακεδονίας». Αὐτὴ ἡ πρόσφατος ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀγορὰ 220,000 δπλων Μάουζερ καὶ ἐνσήκοντα περίπου τηλεσδόλων ἐμπειρεῖ τὴν αἴσθησιν, ὅτι τὰ πράγματα χωροῦσι πρὸς τὸ μοιραῖον τέλος. Ἡ Ῥωσία ἀπεφάσισε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἡγεμονίαν τῶν Νοτιοσλαύων ἐπὶ τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου, ὅπως μεταχειρισθῇ εἶτα τὴν δύναμιν αὐτῶν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων σχεδίων της Δουλικάτατα συντόχει αὐτὴν εἰς τοῦτο ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία. Μόνη ἐπαγρυπνοῦσα ἡσυχάτατα χωρὶς νὰ ἀνθίσταται εἰς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων φαίνεται ἡ Αὐστρία, τελεῖαν δ' ἀδιαφορίαν ἐπιτηδεύεται ἡ Ἀγγλία. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ὁδὲν θὰ χωρήσωσιν οὕτω γοργῶς, δσον ὁπολαμδάνει ὁ παναλαυσμός. Αἱ μεταρρυθμίσεις θὰ ἀοθῶσιν, ἀλλ' οὐδένα θὰ ἰκανοποιήσωσιν. Τότε θὰ γίνῃ ὁ,τι ποθεῖ ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργός, τὸ ὅτι δώσῃ ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀναρρίψει τοῦ ἐπὶ τῶν δλων κύδου. Ἀλλὰ μίχρι τότε πολὺς θὰ παρέλθῃ χρόνος, χρόνος ἐπαρκής, ὅπως παρασκευασθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν ἀδζωταὶ αὐτῇ ἔχῃ σωφροσύνης καὶ καταστήσῃ κατὰ τὴν ὀρθοτάτην διάγνωσιν τοῦ πρώην "Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας ἀντικείμενον πανευρωπαϊκῆς μερίμνης. Ὁπωσδήποτε λυπηρότατον εἶναι ἐν τῷ παρόντι, ὅτι οὐδεὶς γίνεται λόγος ἐν τοῖς διαδουλίοις τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς Ἠπείρου, χώρας τρὶς κακοδαιμονεστέρας τῆς Μακεδονίας, ταλαιπωρουμένης ὑπὸ τῶν Τούρκων, δσον οὐδεμία ἄλλη ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν χώρα.

* * *

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεράσισε νὰ δωρήσῃ πρὸς τὴν κρητικὴν κυβέρνησιν ποσὸν 166,461 χρ. δραχμῶν δρειλομένων εἰς αὐτὴν ἐκ βοηθημάτων πληρωθέντων εἰς Κρῆτας κατὰ τὸ 1898. Τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἔλαδον καὶ ἡ Ῥωσία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία.

* * *

— Ἀνηγγέλθη ἐκ Βιέννης ὁ θάνατος τοῦ ἐξόχου Ἕλληνος πλαγιαληποῦ Εὐρυσθένους Γκιζῆ.

* * *

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου ἐδόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσδεις τῶν Μ. Δυνάμεων ἔλαδον παρὰ τῶν κυδερνήσεων αὐτῶν τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπονηήσωσι σχέδιον διοικήσεως τῆς Μακεδονίας, διότι ἡ Πόλη ἐπιμένει μηδεμίαν φέρουσα εἰς αὐτὴν βελτίωσιν.

* * *

— "Εξεδόθη τὸ μηνιαῖον δελτίον (Ὀκτώδριος) τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώδριον ἀντιπροσωπεύεται μὲ λίρας 2,223,505 μὲ διαφορὰν περιπλέον ἀντανοτεῖ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους 540,775 λιρῶν, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ μὲ λίρας 1,565,346 ὅτε μὲ 1,509.427 ἀντιπροσωπεύουσι διάφορα ἐμπορεύματα ἐκ τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ 55,919 λίρας καπνό.

Ἐν τῇ ἐμπορικῇ ταύτῃ κινήσει τὴν πρώτην θέσιν κατέχει πάντοτε ἡ Ἀγγλία μετὰ τὸν κτήσεων αὐτῆς, κατόπιν ἡ Τουρκία καὶ εἶτα ἡ Γαλλία καὶ ρῶν Γερμανία.

Ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ σταυιστικῇ τοῦ μηνὸς Ὀκτωδρίου ἀντιπροσωπεύεται μὲ εἰσαγωγὴν ἐν Αἰγύπτῳ 18,505 λιρῶν, ἀπέναντι 13,725 τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐξαγωγὴν 2 χιλ. λιπέναντι 15 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώδριον εἰσήχθησαν ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καπνὰ ἀξίας 55,919 λιρῶν. Ἐν τούτοις καπνὰ ἀξίας 32,971 λ. εἰσήχαγον ἡ Τουρκία (πέρυσι τὸν αὐτὸν μῆνα λ. 33,618) ἡ Ἑλλὰς εἰσήγαγε λ. 11,221 (πέρυσι 8,984) καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία λ. 7,936, (πέρυσι 9,244) κατὰ συνέπειαν αὐξησαν εἰσαγωγῆς παρουσιάζει μόνον ἡ Ἑλλάς.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1902 μέχρι 31 Ὀκτωδρίου ἡ Ἑλλὰς εἰσήγαγε διάφορα μὲν ἐμπορεύματα ἀξίας 64,104 λιρ. καὶ καπνὰ ἀξίας 104,640. Κατὰ τὸ αὐτὸ δεκάμηνον διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ εἰσαγωγὴ κίνησις ἐξ Ἑλλάδος ἦτο εἰς διάφορα μὲν ἐμπορεύματα 49,858 εἰς καπνὰ δὲ 75,411. Ἀμφότερα αἱ κατηγορίαι παρουσιάζουσιν αὔξησιν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

*Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ βάμβακος κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀνῆλθεν εἰς Καντ. 813,815 (λίρας 1,828,752) ἀπέναντι

ἠδυνάμην εἰσέτι νὰ εἴπω ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων, ἐν ᾧ ἀνευρίσκει τις ὡραῖά τινα χαρακτηριστικά. Οὕτω ὁ λαὸς οὗτος κέκτηται ζωηρότατον αἴσθημα πρὸς τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως, ὅπερ ἐλλείπει παντελῶς εἰς τοὺς ἄλλους νοτίους λαούς. Ὁ Ἕλλην ἀγαπᾷ τὴν χώραν του οὐ μόνον διότι εἶναι πατρίς του, ἀλλὰ καὶ διότι γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς μεγαλοπρεπεῖς φυσικὰς αὐτῆς καλλονάς. Ὅτι τὸ γνώρισμα τοῦτο ἐχαρακτήριζε καὶ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καταδηλοῦται ἐκτὸς τῆς πλουσίας αὐτῶν καὶ ὑψηλῆς ποιήσεως καὶ ἐκ τῆς ἁπλῆς παρατηρήσεως τῶν πόλεων καὶ ἱερῶν αὐτῶν τεμενῶν. Λαμπρὸν παράδειγμα τούτου παρέχει ἡ ἀρχαία Πριήνη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἡ πόλις κεῖται ἐπὶ τῶν κλιτύων ὀροσειρᾶς καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψηλοῦ καὶ καθέτως τεμνομένου βράχου ἐγείρεται τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς Δήμητρας. Ἡ θέσις αὕτη τυγχάνει τόσον πρόσφορος, ὥστε εὐκόλως κατανοεῖ τις, ὅτι οὐχὶ τυχαίως ἐξελέγη, καθόσον τὸ ὑπὸ τηλικούτου θελγήτρου μεθυσκόμενον ὄμμα ἐκτείνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν μέχρι τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῆς Μυκάλης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐφ' ἁπάσης τῆς πεδιάδος τοῦ Μαιάνδρου, τῆς ὁριζομένης μακρόθεν ὑπὸ τῶν ὀδοντωτῶν ὀρέων τοῦ Λάτμου. Μετὰ λεπτοῦ ἄρα ποιητικοῦ αἰσθήματος ἐξελέγη ἡ ὡραιοτέρα καὶ προσφορωτέρα θέσις διὰ τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς τῆς εὐφορίας. Παρόμοιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ τέμενος τῆς Ἀφροδίτης ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου καὶ τοιαῦτα παραδείγματα θὰ ἠδυνάμην νὰ προσαγάγω ἄπειρα. Ἐπίσης σήμερον τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πρὸς τὰς φυσικὰς καλλονὰς ἀγάπης ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἵδρυσιν τῶν μοναστηρίων ἐπὶ θέσεων περιόπτων καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν εὐπορούντων ἰδιωτῶν, ὅπως ἀνεγείρωσι τὰς ἐξοχικάς των ἐπαύλεις ἐπὶ τοιούτων περιλάμπρων τοποθεσιῶν. Ἐκ συνδιαλέξεων ἐπείσθην περὶ τοῦ ζωηροῦ πρὸς τὴν φύσιν αἰσθήματος τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦτο πρόκειται ἐξαίρετον παράδειγμα τῆς ἤδη ἐν παρόδῳ προμνησθείσης νεωτέρας λυρικῆς ποιήσεως, περὶ ἧς ἐλπίζω νὰ πραγματευθῶ ἐν ἄλλῃ περιπτώσει.

Ἐκεῖ ὅπου τοσαῦται ἐξαίρετοι ἰδιότητες καὶ τηλικοῦτον ἐθνικὸν αἴσθημα παρά τινι λαῷ ἀνευρίσκονται, εὐκόλως δύναταί τις νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἡ ὀπισθοδρομικότης περὶ ἧς πολλαχῶς περὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν Εὐρώπῃ λόγος ἐγένετο ἐξηγεῖται εἴτε ὑπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀγνοίας τῆς καταστάσεως εἴτε ὑπὸ τῆς συκοφαντίας· καὶ ὅτι ἐξ ἄλλου περιφανὲς μέλλον ἀναμένει τὸν λαὸν τοῦτον. Τὸ κατ' ἐμὲ τοὐλάχιστον κατὰ τὰς δύο ἐν Ἑλλάδι περιηγήσεις μου εὗρον τὴν χώραν ἐν μεγίστῃ ἀναπτύξει καί κλείω τὴν παροῦσαν, ἐπευχόμενος ἐκ μέσης καρδίας τὰ ἄριστα τοῖς Ἕλλησι διὰ τὴν ὡραίαν των πατρίδα διὰ τῶν λέξεων:

«Ζήτω ἡ ὡραία Ἑλλάς».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΕΚ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τηλεγραφικὰ τέλη τοῦ ἐξωτερικοῦ. Διεθνῆ τέλη τῶν Ταχυδρομικῶν δεμάτων.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων ἐδημοσίευσε δήλωσιν, καθ' ἣν, συνεπείᾳ συνεννοήσεως μετὰ τῶν Ρουμουνικῶν ταχυδρομείων, θ' ἀποστέλλωνται ἐκ Ρουμανίας ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ εἰς πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ὧν τὸ ἰσότιμον θὰ καταβάλληται πρὸς τοὺς δικαιούχους ἐν Ἑλλάδι εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ χρυσοῦ φράγκου, τῇ ὁριζομένῃ κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην τριμηνίαν.

Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται ν' ἀποβαίνῃ ἐπιζήμιον εἴτε πρὸς τοὺς ἀποστέλλοντας ἐκ Ρουμανίας χρηματικὰ ποσὰ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καθότι ἐντὸς τῶν 90 ἡμερῶν ἑκάστης τριμηνίας τὸ συνάλλαγμα κυμαίνεται πολύ, συχνότατα δὲ ὁ μέσος ὅρος μιᾶς τριμηνίας εἶναι διάφορος κατὰ πολλὰς μονάδας τοῦ μέσου ὅρου τῆς προηγουμένης ἢ τῆς μεθεπομένης τριμηνίας.

Ἐν τῷ διακανονισμῷ χρηματιστικῶν δοσοληψιῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν ν' ἀφίνωνται εἰς τὴν τύχην των αἱ ἐκ τῶν διακυμάνσεων τοῦ συναλλάγματος διαφοραί, νὰ βαρύνωσι δὲ αὗται ὁτὲ μὲν τοὺς πολίτας, ὁτὲ δὲ τὸ Δημόσιον.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἀποφασίσαντες τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι δύναται νὰ ἀγάγῃ καὶ εἰς ἄλλην πολὺ σπουδαιοτέραν ζημίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὑποβοηθοῦν τὴν κερδοσκοπίαν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος. Ἂν ἐπὶ παραδείγματι, ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν 3ην τριμηνίαν τοῦ ἔτους εἶναι 166, ἐντὸς δὲ τῆς 4ης τριμηνίας κατέλθῃ εἰς 155, εὐχερῶς διὰ τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀθρόα ἐκ Ρουμανίας ἔκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ Ἑλλάδος. Ἐπὶ 1000 φράγκων θὰ πληρωθῶσιν ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1660, κέρδος ἐντεῦθεν Δρ. 110.

Τὸ κέρδος τοῦτο θὰ μειωθῇ κατὰ 6 φρ., ἤτοι Δρ. 9.30, παριστώσας τὸ εἰς τὸ Ρουμανικὸν Ταχυδρομεῖον καὶ ἐν μέρει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀνῆκον δικαίωμα ἐπὶ τῇ μεταφορᾷ τῶν 1000 φρ., θὰ παραμείνῃ οὕτω καθαρὸν ποσὸν ὑπὲρ τῶν κερδοσκοπούντων καὶ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου Δρ. 100.70 ἐπὶ 1000 φρ. μόνον.

Ἂν ὡρίζετο ὅπως αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ Ἑλλάδος ἐπιταγαὶ πληρώνονται ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατεβάλλετο τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπιταγῶν εἰς τοὺς δικαιούχους, τοιοῦτο μέτρον θὰ εἶχεν ἐπίσης τὸ ἄτοπον ὅτι θὰ ἐξέθετε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον Ταμεῖον εἰς ἐνδεχομένην ζημίαν ἐκ τῶν ἑκάστοτε διακυμάνσεων. Δὲν εἶναι δὲ πρέπον νὰ ἐκτίθηται εἰς τὰ τυχηρὰ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἀφοῦ ὡς πρὸς τὴν διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀνταποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἱ ταχυδρομικαὶ ὑπηρεσίαι, διευκολύνουσαι τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς, ἐκτελοῦσι καθαρῶς τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἀμειβομένην ἐπὶ σταθερᾷ προμηθείᾳ, ὁριζομένῃ ὁμοιομόρφως παρὰ πασῶν τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου. Διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ἐφαρμοσθέντος μέτρου καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀναλογοῦσα αὐτῇ προμήθεια ἐνδεχόμενον ν' ἀπορροφᾶται ἐκ τῆς κερδοσκοπίας τῶν συναλλασσομένων.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἔχει προσέτι τὸ ἄτοπον ὅπως ἐπέρχωνται χρονοτριβαὶ ἐν τῇ πληρωμῇ τῶν ἐπιταγῶν, καθότι αὗται θὰ συγκεντρῶνται ἐν Ἀθήναις, ἔνθα θὰ μετατρέπωνται εἰς ἑτέρας ἐπιταγὰς εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ὀρθὸν καθ' ἡμᾶς εἶναι νὰ κανονισθῇ ὡς ἑξῆς ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν γένει ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Ἕκαστον ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἐν Ἑλλάδι, λαμβάνον ἐπιταγὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρωτέας εἰς χρυσᾶ φράγκα, νὰ ἐκδίδῃ ἀμέσως καὶ παραδίδῃ πρὸς τὸν κομιστὴν ἑτέραν ἐπιταγὴν εἰς χρυσᾶ φράγκα πληρωτέαν εἰς διαταγὴν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις κεντρικοῦ Ταχυδρομείου. Ἡ ἐπιταγὴ αὕτη παριστῶσα χρυσᾶ φράγκα, εὐχερῶς εἶναι διαπραγματεύσιμος ἐν πᾶσι τοῖς ἐμπορικοῖς κέντροις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς τε Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι εὐχερέστερος, καὶ οὐδεὶς ζημιοῦται, μήτε τὸ Δημόσιον, μήτε οἱ πολῖται, ἑτέρωθεν δ' οὐδεμία ἐπέρχεται βραδύτης εἰς τὰς συναλλαγὰς τῶν ἐμπορευομένων.

Τὸ προκείμενον ζήτημα ἄγει ἡμᾶς εἰς ἑτέραν παρατήρησιν ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν καὶ τῶν τελῶν ἐπὶ διεθνῶν δεμάτων, ἅτινα ὡσαύτως κανονίζονται κατὰ τὸ αὐτὸ πλημμελὲς σύστημα τῆς κατὰ τριμηνίαν τιμῆς τοῦ μέσου ὅρου τοῦ συναλλάγματος. Τὸ ἰσχύον σύστημα τοῦτο ἔχει τὸ ἑξῆς ἄτοπον. Κατὰ τριμηνίαν μεταβάλλονται πάντα τὰ τιμολόγια τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν τελῶν τῶν διεθνῶν δεμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, οὐδεὶς δὲ τῶν τηλεγραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἐνήμερος τιμολογίων οὕτω συχνάκις μεταβαλλομένων. Πολὺ ὀλιγώτερον γινώσκουσι τὰ τιμολόγια οἱ τηλεγραφοῦντες, ἢ οἱ πέμποντες δέματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πάντες οὗτοι διατελοῦσιν ἐν τῷ σκότει.

Συμφέρον ὑπέρτατον καλῶς λειτουργούσης ὑπηρεσίας, τηλεγραφικῆς καὶ ταχυδρομικῆς, εἶναι νὰ ὑπάρχωσι τιμολόγια μόνιμα, ἅτινα ἐκ στήθους νὰ γινώσκωσιν οἱ ὑπάλληλοι, ὁμοίως δὲ οἱ ἐμπορευόμενοι. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ἂν καταργηθῇ ὁ ἰσχύων νόμος καὶ ὁρισθῇ ὅπως τάτε διεθνῆ τηλεγραφικὰ τέλη καὶ τὰ τῶν διεθνῶν δεμάτων κανονισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ φράγκου πρὸ Δρ. 1.60 ἢ Δρ. 1.65, εἰς ἣν τιμὴν καὶ ὁ περὶ Ἐλέγχου Νόμος ἔχει ὁρίσει τὸ ἰσότιμον τοῦ χρυσοῦ χράγκου. Καὶ ἂν ἐπί τινα χρόνον ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου κατέλθῃ ὑπὸ τας Δρ. 1.60, πάνυ εὐχαρίστως οἱ συναλλασσόμενοι μετὰ τῶν τηλεγραφείων καὶ ταχυδρομείων θὰ ὑφίστανται τὴν ἐλαχίστην διαφορὰν ἐπὶ ζημίᾳ των, ὅταν ὦσιν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τὰ τιμολόγια καὶ κερδίζωσι τόσον χρόνον, ὃν ἀσκόπως χάνουσι νῦν ἀναμένοντες ἔξωθεν τῶν θυριδίων ὅπως μάθωσι παρά τῶν ὑπαλλήλων καταγινομένων τότε εἰς τοῦτο, τὰ τέλη ἅτινα ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν. Τἀνάπαλιν δέ, ἂν ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου ἀνέλθῃ ἐπί τινα χρόνον ὑπὲρ τὰς Δρ. 1.60, ἡ ὑψηλὴ τιμὴ αὕτη θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ βραχύτατον διάστημα, ἡ ζημία δὲ τοῦ Δημοσίου θὰ ᾖ ἀναξία λόγου, ἀπέναντι τῆς μονιμότητος τῶν τιμολογίων καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ βάσεων σταθερῶν.

Τάλων.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τῇ 10 Π. Μ. ὥρᾳ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς 24 Νοεμβρίου 1902 ἔδωκε τὸν νενομισμένον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων χοροστατοῦντος τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου, ὅρκον τὸ νέον ὑπὸ τὸν κ. Θεόδωρον Π. Δηλιγιάννην ὑπουργεῖον συγκροτηθὲν οὕτω: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Δικαιοσύνης, ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΣΚΟΥΖΕΣ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ΑΛΕΞ. Σ. ΡΩΜΑΣ, ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΥΜΠΡΙΤΗΣ, συνταγματάρχης, Κρὴς τὴν πατρίδα, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

Οὕτω ὅ,τι προείδομεν ἐγένετο. Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Θεόδωρον Π. Δηλιγιάννην μερὶς ἐπεβλήθη πρὶν ἢ βεβαιωθῇ τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθνους, κατὰ τοὺς νενομισμένους ἐν τοῖς συνταγματικοῖς πολιτεύμασι τρόπους, σφόδρα μάλιστα ἀμφισβητουμένης τῆς πλειονοψηφίας ταύτης ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη, ἀνδρὸς κυβερνήσαντος ὡσαύτως τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχοντος διὰ τοῦτο δικαίωμα ἴσης ἀξιοπιστίας. Ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀμφιβολίᾳ τὸ Στέμμα ἕνα μόνον τρόπον εἶχε νὰ μάθῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, τὸν ἐν τῇ βουλῇ διαδηλούμενον διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου. Ὁ κ. Δηλιγιάννης φαινεται ἔχων ἐναντίας περὶ τούτου γνώμας. Φαίνεται φρονῶν, ὅτι ἀπὸ τῶν τριόδων δύναταί τις νὰ ἀρυσθῇ εὐκρινεστέραν τὴν ἀλήθειαν, πράγματι δὲ κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἑκατοντάδες τινες πολιτῶν σανίδας κρατοῦντες διεκήρυττον ὡς αὐτόκλητοι μάρτυρες, ὅτι τὴν πλειονοψηφίαν κέκτηται ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Ὅπως δήποτε σήμερον ὁ κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης κυβερνᾷ τὴν χώραν, προΐσταται τῆς ἀνωτάτης μετὰ τὴν βασιλικὴν ἀρχὴς ἐν τῷ τόπῳ καὶ ὀφείλομεν αὐτῷ εὐπείθειαν καὶ ὑπακοὴν καὶ καθῆκον ἔχομεν νὰ εὐχηθῶμεν αὐτῷ, ἂν ἀποδείξῃ ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀληθεῖς τοὺς περὶ πλειονοψηφίας ἰσχυριομούς του καὶ ἂν οὕτω παραμείνῃ ἐν τῇ κυβερνήσει, ἀδιατάρακτον ὑγείαν, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐξαγνίσῃ μὲν τοῦ παρελθόντος τὰ σφάλματα, προσφέρῃ δὲ θετικωτέρας ὑπηρεσίας τῇ κινδυνευούσῃ πατρίδι τῆς διὰ τῶν σανίδων ἀναστυλωσεως τῶν θεσμῶν καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν νομίμων.

Ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅπως σχηματίσῃ κυβέρνησιν, ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ π. μ., τοῦτο δὲ γνωσθὲν ἀνὰ τὴν πόλιν κατέστειλε τοὺς φόβους περὶ ταραχῶν καὶ στάσεων, ὧν ἐξ ἀπόπτου παρεῖχον τὴν εἰκόνα τὰ πλήθη τῶν διαδηλωτῶν, ἅτινα κατὰ τακτὰς ὥρας ἐκαλοῦντο κάτωθεν τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἵνα διαπυθάνωνται τὴν ἔκβασιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐγρηγορῶσιν ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων θεσμῶν Ἡ βραδύτης περὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κυβερνήσεως προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἀπουσίαζον, ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι πολλοὶ εἰσιν οἱ μνηστῆρες τῶν ὑπουργικῶν θέσεων. Διαθρυλεῖται μάλιστα, ὅτι πολλοὺς διαψευσθέντας τῶν ἐλπίδων αὐτῶν ἐπίκρανεν ὁ ἀπὸ τοῦ σχηματισθέντος ὑπουργείου ἀποκλεισμὸς αὐτῶν μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ ἀπειλήσωσι λιποτοξίαν ἀπὸ τοῦ κόμματος Ἀλλὰ τοὺς θρύλους τούτους δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν. Βέβαιον μόνον εἶναι, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν λαμβάνει ὁ κ. Ἀντ. Ζυγομαλᾶς, τὸ τῆς δικαιοσύνης δὲ ὁ κ. Καραπάνος, καὶ ὑποψήφιος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἐδέχθη νὰ προταθῇ ὁ κ. Δημ. Ῥάλλης. Ἡ ἡνωμένη ἀντιπολίτευσις Ζαΐμη-Θεοτόκη θὰ ἀντιτάξῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν κ. Ν. Μαυροκορδάτον ὡς ὑποψηφιον πρόεδρον, ἡ ἐκλογὴ δὲ αὕτη θὰ κρίνῃ, ἂν εἶναι βιώσιμον τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη, ἢ ἂν βιώσιμος δύναται νὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις διὰ τῶν ἡνωμένων δυνάμεων τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Θ. Π. Δηλιγιάννη προβαίνει ἤδη μετὰ τῆς συνήθους γοργότητος εἰς πᾶσαν ἄνοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς τὰς ἀθρόας παύσεις καὶ διορισμοὺς ὅλων τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Ὑπὸ τὴν δίκοπον ταύτην μάχαιραν ἔπεσον ἤδη ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, πολλοὶ τμηματάρχαι, δὲν πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ περισωθῇ καὶ εἷς τῶν νομαρχῶν. Τελεία τῶν θεσμῶν καὶ κεραυνοβόλος ἀναστύλωσις.

* *
*

ΧΘΕΣ ὡρκίσθησαν οἱ νέοι ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν μὲν ὁ κ. Κ. Καραπάνος, τῆς Δικαιοσύνης δὲ ὁ κ. Ἀντ. Ζυγομαλᾶς. Ἐνθαρρυντικὸς λίαν εἶναι ὁ τρόπος, δι' οὗ ἀπεδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Κ. Καραπᾶνος. Ὑπὲρ τούτου προωρίζετο ἀρχικῶς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τοῦτο δὲ εἶχε δηλώσει, ὅτι θὰ ἐδέχετο. Ἀλλ' ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Βασιλεὺς, ἐδήλωσε τῷ κ. Δηλιγιάννῃ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὂν τὸ σπουδαιότατον μετὰ τὸ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον χρήζει στιβαρῶν πρὸς διοίκησιν χειρῶν καὶ ὅτι κατάλληλος πρὸς τοιαύτην διοίκησιν εἶναι ὁ κ. Καραπάνος, ὃν θὰ ἐξήτει, λέγεται, καὶ ἂν εἰς ἄλλην πολιτικὴν μερίδα ἀνῆκεν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξήνεγκεν ἐνδοιασμοὺς περὶ τοῦ ἂν θὰ ἐδέχετο ὁ κ. Καραπάνος, τότε δὲ ἀνέλαβεν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς νὰ πείσῃ τὸν κ. Καραπάνον καὶ τελικῶς ἔπεισεν αὐτόν. Εἴθε ἡ τοιαύτη περὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς χώρας πραγμάτων μέριμνα τῆς Α. Μ. νὰ ἀποβῇ πρόδρομος τῆς στρατιωτικῆς προόδου τῆς χώρας. Πολλὰς τοιαύτας ἐλπίδας γεννᾷ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο συνδυαζόμενον πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προΐσταται ἀνὴρ στρατιωτικώτατος τότε ἤθος καὶ τὴν παιδείαν, ὁ κ. Θ. Λυμπρίτης.

* *
*

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μ. μ. παρέστη ἐνώπιον τοῦ Διαδόχου ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἡ Α. Β. Υ. συνεχάρη τοῖς ὑπουργοῖς ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῶν. Εἶτα πάντων τῶν ἄλλων ὑπουργῶν ἀπελθόντων, παρέμεινε παρὰ τῇ Α. Β. Υ. ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θ. Λυμπρίτης ἐπὶ μακρὸν συζητήσας μετὰ τῆς Α. Β. Υ. καὶ ἀναπτύξας τὰς ἰδέας αὐτοῦ περὶ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας καὶ περὶ ἀγορᾶς ὁπλισμοῦ τοῦ νέου συστήματος. Ὁ Διάδοχος διεβεβαίωσε τὸν Ὑπουργὸν, ὅτι ἔχει ἕτοιμα ἤδη ὅλα τὰ νομοσχέδια τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χώρας.

* *
*

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ἤδη καὶ αὔριον Σάββατον κοινοποιεῖται ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δι' ἧς ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ ἐπὶ δύο μῆνας κρατηθέντες ὡς ἔφεδροι διὰ τὴν κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς τήρησιν τῆς τάξεως τοῦ 1900.

* *
*

ΟΥΚ ὀλίγον συνεκίνησε τὴν παρ' ἡμῖν κοινωνίαν ἡ αἰφνιδίως ἐνσκήψασα εἴδησις, ὅτι ἀπέτυχεν ἐκ τῆς ἐκλογῆς ὁ κ. Ἀλ. Ζαΐμης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων. Πράγματι τὰ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν προσαχθέντα πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν οἰκείων δικαστικῶν ἀντιπροσώπων συντεταγμένα ἔφερον τὸν κ. Ἀλ. Ζαΐμην ὡς λαβόντα εἰς τὸ ναὶ ψήφους 133 ἀντὶ 433, αἵτινες ἐφέροννο τὸ κατ' ἀρχὰς ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ προσεκτικὴ ἐξέτασις τῶν πρακτικῶν καὶ ἡ ἀντιπαραβολὴ αὐτῶν πρὸς τὸ πρωτόκολλον τοῦ διοικητικοῦ ἀντιπροσώπου ἔπεισεν, ὅτι πρόκειται περὶ κακοηθεστάτης τοῦ χυδαιοτάτου εἴδους πλαστογραφίας, κατὰ τῶν ὑποτιθεμένων δ' ἐνόχων αὐτῆς διετάχθη ἤδη ἀνάκρισις. Μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν ἀνεκήρυξε βουλετὴν Πατρῶν τὸν κ. Ἀλ. Ζαΐμην.

* *
*

ΤΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου πρὸς τὰ λογιστήρια τῶν λοιπῶν ὑπουργείων παρήγγειλε τὴν ἔναρξιν τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1903, ἅτε ἐγγίζοντος τοῦ χρόνου, καθ' ὃν θὰ ὑποβληθῇ πρὸ τῆς Βουλῆς.

* *
*

ΑΠΟ τινων ἡμερῶν ναυλοχεῖ εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀμερικανικὸν πολεμικὸν «Χάρτφορδ», ἐφ' οὗ ἐπιβαίνουσι δόκιμοι τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου.

* *
*

ΧΘΕΣ ἀπῆλθεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ πάρεδρος δικαστὴς τοῦ ἐν Σμύρνῃ προξενικοῦ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου κ. Ξενοφῶν Στελλάκης. Ὁ νέος οὗτος δικαστὴς ἄριστα μεμορφωμένος οὐ μόνον ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῶν εἰδικῶν τῆς ἐπιστήμης σπουδῶν, ἀλλὰ καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶς, διέπρεψεν, ὅσον ὀλίγοι ἐν Ἑλλάδι δικασταί, τοῦτο δὲ παρέχει ἡμῖν τὴν βεβαιότητα, ὅτι καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἰωνίας τιμητικώτατα θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Θέμιδα τῆς Ἑλλάδος.

* *
*

ΕΞΕΔΟΘΗ τὸ 51ον τεῦχος τῶν "Παναθηναίων", τοῦ ἀρίστου αὐτοῦ περιοδικοῦ, περιέχον: Α. Ἀλυάτου, ἡ Ἄσπρος.—Μ. Μαλακάση, ἡ Ἀγάπη — Εἰς τὸν Δῶρον Μιχαηλίδην — Μουσικὴ Μπετόβεν—ποιήματα.—Ι. Ν. Σβορώνου, τὰ Κειμήλια τῶν Μουσείων μας. — Τὰ "Πραξιτέλεια ἀνάγλυφα τῶν Μουσῶν" (συνέχεια). — Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, Στὸ Μοναστῆρι — διήγημα — τέλος. — Γρηγορίου Ξενοπούλου, Φιλολογικὴ Ζωή. — Κωνσταντίνου Μακρῆ, Καλλιτεχνικὴ Ζωή — Ἔκθεσις Ἀθηνῶν. — Χάρη Ἡμερινοῦ, = Λόγοι καὶ ἀντίλογοι. — Γράμματα — Τέχνη — Ἐπιστήμη. — Α. Διομήδους Κυριακοῦ, ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Θεόκλητος. – Φιλολογία. — Θέατρον. — Πινακίδες. — Εἰκόνες: Φάρσαλα ὑπὸ Γ. Ροΐλοῦ, ἐκτὸς τοῦ κειμένου. — Τὰ Κειμήλια τῶν Μουσείων μας, 9 εἰκόνες. — Στὸ Μοναστῆρι 3 εἰκόνες ὑπὸ Θαλείας Φλωρᾶ — Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Θεόκλητος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Φίλοι συμπολῖται.

Ἡ ἔνθερμος ὑποστήριξις, ἧς ἔτυχεν ἡ ὑποψηφιότης μου κατὰ τὰς τέως βουλευτικὰς ἐκλογὰς παρ' ἅπασιν ὑμῖν, μεγίστην προκαλεῖ ἐν ἐμοὶ χαρὰν καὶ παρηγορίαν, ἅτε ἐνδεικνύουσα πόσον ἐν ταῖς ὁμονοούσαις ψυχαῖς τῶν Ἠπειρωτῶν βλαστάν